

syn til den Helsingørske Bane, nemlig, at der skal gives en Ceneret under Betingelse af, at man inden 1½ Aar har tilveiebragt de fornødne Midler. Det er altsaa ikke nogen ny Fremgangsmaade, Regjeringen vil komme til at bruge ved at gaae ind paa mit Forslag, men det er den samme Fremgangsmaade, man i lignende Tilfælde tidligere har benyttet, og jeg troer derfor virkelig ikke, at der kan være nogen væsentlig Betænkelse derved. Naar den ærede Indenrigsminister opfordrede mig til at gaae over til hans Forslag, istedetfor, som jeg bad ham om, at gaae over til mit, saa troer jeg dog virkelig, at Forholdet i den Henseende er væsentligt forskjelligt, thi jeg har, saavidt jeg formaaede det, søgt at bevise, og det er bekræftet af en Mand her i Salen, hvis Mening, angaaende disse Anliggender, vistnok maa have en betydelig Vægt, at det virkelig kan have en væsentligt forskjellig praktisk Indflydelse paa Sagen, om mit Forslag eller Regjeringens Forslag antages, hvorimod jeg fremdeles ikke kan forstaae Andet, end at det kun har en formel Indflydelse med Hensyn til Regjeringen, om det ene eller det andet Forslag vedtages; da nu dog vistnok Formen bør vige for Realiteten, saa troer jeg, det ikke er ganske ubilligt, at jeg atter beder den ærede Indenrigsminister at tage under Overveielse, om han ikke snarere kunde gaae over til mit Forslag.

M. Sage: Jeg haaber, at den ærede sidste Taler ikke vil tiltroe mig en saa høj Grad af Uvidenhed, at jeg ikke nogenlunde skulde kjende Forholdet med Hensyn til den omflige Sager saavel her som i de andre Lande, han nævnte, bestaaende Lovgivning; men, hvad den her omhandlede Lov angaaer, da vil han jo let i de Contracter og øvrige Documenter, der blive at oprette, og som vedkomme Bevilningen, finde, hvorledes en saadan Lov i Detailen skal see ud. Der maa s. Ex. siges: Banen skal begynde der og skal ende der, den skal gaae den og den Vej; der kan jo for Regjeringens Skyld tillige være visse Betingelser at gjøre om Befordring af Poster, Courerer eller Sligt. Forøvrigt have vi jo Expropriationsloven; den behøver Forslagsstilleren altsaa slet ikke at blande ind i Loven; thi den bliver an-

vendelig paa denne Bane saavel som paa enhver anden. — Naar han forøvrigt vil have Ret til at have 1½ Aar, for at skaffe Midler tilveie til Banen, saa forekommer det mig dog, at den hvitærede Indenrigsminister har nogen Ret, naar han siger, at i disse 1½ Aar kan der jo komme et Tilbud om at udføre Banen endnu meget hurtigere, og, da vi netop ønske at fremme denne Sag, hvorfor skulle vi da binde os og nødes til at afvise alle andre Tilbud, medens denne vor Forsigtelse varer, nemlig til Udgangen af 1854. Er der virkelig Alvor i Sagen, hvilket jeg troer der er, saa synes det mig, at den maa blive fremmet ved den Omstændighed, at den ærede Forslagsstiller kan sige til sine Venner: „Skynder Eder, at ikke Andre skulle komme Eder i Forskjøbet; Regjeringen er beredt til med Fuldmagt fra Rigsdagen at slutte denne Accord med Eder, at give Eder denne Bevilling; lad derfor ikke Andre komme tidligere end I, og vent ikke til Udgangen af 1854.“

Indenrigsministeren: Det Sidste kan jeg ganske gjøre til mine Ord.

Westenholz: Jeg veed ikke, hvor gunstige Tilbud man vel kan vente sig, naar man slet ikke forlanger Noget af Staten; jeg veed ikke, om man vil vente, at der vil komme en Entreprenur, som giver Penge til (M. Sage: Na ja, det var jo deilig!).

Rothe: Jeg skal blot bemærke imod den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Sage), at, hvad angaaer Banens Retning, da holder dette Lovforslag netop Regjeringen Haanden aldeles aaben til at bestemme, hvad den vil, og, hvad angaaer Posterne, da indeholder Lovforslaget den Bestemmelse, at Selskabet skal underkaste sig Regjeringens senere Bestemmelser med Hensyn til, hvilke Forsigtelser det skal overtage angaaende Posternes Transport; der henvises nemlig i Lovforslaget til Kundgjørelsen af 5te Marts 1845, i hvis § 15 der staaer: „Med Hensyn til Selskabets Forhold til Postvæsenet, vil samme (Selskabet) have at underkaste sig de Bestemmelser, som maatte være at fastsætte.“ Selskabet har jo altsaa derved virkelig paataget sig at underkaste sig Regjeringens Bestemmelser, og Mere kan man dog vistnok ikke forlange.